

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., ve věci žalobkyně: **J. D. C.**, bytem R., K. H., zastoupená JUDr. Pavlem Musilem, Ph.D., advokátem se sídlem Hellichova 1, 118 00 Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Město Kutná Hora, Havlíčkovo náměstí 552, Kutná Hora, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2014, č. j. 101323/2014/KUSK, sp. zn. SZ 076956/2014/KUSK REG/MP, o umístění stavby,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **zamítá**.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora (dále jen „stavební úřad“) ze dne 31. 3. 2014, č. j.

MKH/018394/2014, spis. zn. SÚ-004682/2014/Ne, jímž bylo rozhodnuto na žádost osoby zúčastněné na řízení o umístění stavby „terénní úpravy parku pod Vlašským dvorem za účelem celkové obnovy parku včetně rozvodů vody, kanalizace, elektro, závlahového systému, veřejného a slavnostního osvětlení a kamerového systému Kutná Hora, Kutná Hora - Vnitřní Město“ (dále jen „stavba“) na pozemku parc.č. X (ostatní plocha), parc.č. X (ostatní plocha), parc.č. X (ostatní plocha), parc.č. X (zahrada) a parc.č. X (ostatní plocha) v katastrálním území Kutná Hora.

Žalobkyně předně namítla, že se žalovaný jakožto odvolací správní orgán nevypořádal se všemi důvody odvolání a jeho rozhodnutí je pro absenci odůvodnění závěrů odvolacího orgánu, které k zamítnutí odvolání vedly, nepřezkoumatelné. Z rozhodnutí žalovaného není dle žalobkyně patrné, že by žalovaný postupoval v souladu s § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého odvolací orgán přezkumává správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu (všech) námitek uvedených v odvolání, jelikož přesvědčivým způsobem nezdůvodnil, proč neshledal argumenty žalobkyně důvodnými, a nevyjádřil se ani ke všem těmto argumentům.

Dále uvedla, že nesouhlasí se závěrem žalovaného, že nelze předvídat, že stavební úpravy, které jsou předmětem rozhodnutí, povedou k činnosti, při které budou uvedené limity porušovány, a to jednak s ohledem na obsah spisu, z něž vyplývá účelové určení zařízení zahrnutých do územního rozhodnutí, ale i skutečnost, že žalobkyni byla ze strany osoby zúčastněné na řízení dne 21. 7. 2014 navržena Dohoda (o provozu parku pod Vlašským dvorem v Kutné Hoře), obsahující mimo jiné návrh ujednání:

„Smluvní strany se dohodly, že v parku pod Vlašským dvorem se bude konat maximálně pět hudebních produkcí překračující noční klid ročně.“

Již z uvedeného dle žalobkyně vyplývá, že je předpokládáno, že stavební úpravy, které jsou předmětem rozhodnutí, povedou k porušování nočního klidu v dané lokalitě, v jejímž bezprostředním sousedství se nachází dům žalobkyně.

Z výše uvedených důvodů navrhla zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že odvolání žalobkyně se celé věcně vztahovalo ke skutečnosti, že nesouhlasí se záměrem z toho důvodu, že by mohl zhoršit kvalitu prostředí a hodnotu území, zejména z hlediska hlukové zátěže. Žalovaný si nadále stojí na svém názoru opřeném o skutečnost, že nelze predikovat, že stavební úpravy, které jsou předmětem rozhodnutí, povedou k činnosti, při které budou uvedené limity porušovány. Stavební záměry, pro které je vydáno předmětné rozhodnutí, jsou v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací i se stanovisky dotčených orgánů, které hájí veřejné zájmy, včetně souhlasného stanoviska Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 13. 1. 2014. Stavební úřad tak v souladu s právními předpisy žádosti vyhověl a s tímto se ztotožnil i žalovaný jako odvolací správní orgán. Proto navrhl zamítnutí žaloby.

Osoba zúčastněná na řízení se ve svém vyjádření ztotožnila s argumentací žalovaného a rovněž navrhla zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Dne 27. 1. 2014 podala osoba zúčastněná na řízení žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Dne 31. 3. 2014 vydal stavební úřad rozhodnutí, kterým stavbu umístil. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že stavba nebude trvale ozvučena zařízením pro reprodukci živé nebo reprodukované hudby. Využití prostoru parku pod Vlašským dvorem včetně objektů zůstává stávající, prvořadou funkcí je městský park (procházky, posezení, piknik, míčové hry a další sportovní a oddychové aktivity) a dále pro občasně, spíše sezónní, společenské a kulturní akce a turistické atraktivita, jako např. Pohádková Barbora, Královské stříbření, Kutnohorská kocábka, Hlídka mladých zdravotníků, doprovodné programy ke sportovním akcím, akce žáků a studentů apod. Dále uvedl, že k uvedenému záměru bylo předloženo závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje se sídlem v Praze, územní pracoviště Kutná Hora, ze dne 13. 1. 2014 zn. KHSSC 00826/2014. Nemovitost žalobkyně se nachází ve stávající zástavbě historického jádra Kutné Hory, na území městské památkové rezervace. Podle územního plánu Kutné Hory se jedná o pozemek s funkčním využitím území smíšená centrální funkce - obytné území s vysoce pestrout skladbou činností, dějů a zařízení místního, celoměstského a nadměstského dosahu, s funkčním typem městské centrum. Stavební úřad posoudil námitky z hlediska veřejného zájmu, a vzhledem k podaným námitkám, i z hlediska zájmu soukromého. Zvážil všechny předložené podklady a známé skutečnosti a s přihlédnutím zejména k frekvenci pořádaných akcí a územní lokalitě dospěl k názoru, že povolením stavby dojde k dodržení územně technických požadavků včetně zajištění kvality prostředí, a že hlukové zatížení nebude překračovat míru přiměřenou místním poměrům a nebude podstatně omezovat obvyklé užívání pozemku.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění uvedl, že skutečnost, že musejí být dodržovány hlukové limity stanovené předpisy, stavební úřad ve svém rozhodnutí nepopírá a že stavební úřad si byl vědom nutnosti dodržování hlukových limitů stanovených předpisy a poskytl odvolateli informace o tom, jakým způsobem probíhá v praxi kontrola jejich dodržování. Dle žalovaného nelze předvídat, že stavební úpravy, které jsou předmětem rozhodnutí, povedou k činnosti, při které budou uvedené limity porušovány. Stavební záměry, pro které je vydáno předmětné rozhodnutí, jsou v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací i se stanovisky dotčených orgánů, které v řízení hájí veřejné zájmy, včetně souhlasného stanoviska Krajské hygienické stanice Středočeského kraje.

Krajský soud v Praze poté přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobkyně předně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jelikož se žalovaný „nevypořádal se všemi důvody odvolání“. Této námitce soud nepřisvědčil. Podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba obsahovat „žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné“. Požadavkům zákona a judikatury (srovnej např. rozhodnutí NSS

sp. zn. 2 Azs 92/2005) na žalobní bod nedostojí obecné tvrzení žalobkyně o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a o nevypořádání všech odvolacích námitek. Pokud žalobkyně měla za to, že se napadené rozhodnutí nevypořádalo se všemi jejími odvolacími námitkami, měla v žalobě uvést konkrétní námitky, které dle jejího názoru zůstaly bez odezvy. Tím, že tak neučinila, neunesla břemeno tvrzení a její námitka proto nemůže obstát.

Žalobkyně dále namítla, že provozem stavby dojde k porušování hlukových limitů a její pozemek bude nepřiměřeně zatížen hlukem z provozu stavby. Tato námitka není důvodná. Soud zcela souhlasí se závěrem žalovaného vysloveném v napadeném rozhodnutí, že nelze předvídat, že stavební úpravy, které jsou předmětem rozhodnutí, povedou k činnosti, při které budou uvedené limity porušovány. Předmětem územního rozhodnutí je rekonstrukce parku bez trvalého ozvučení zařízením pro reprodukci živé nebo reprodukované hudby a stavba má i po rekonstrukci sloužit (jako doposud) primárně jako městský park, což žádné zvýšené ohrožení hlukem nepřináší. Pokud by mělo dojít k nepřiměřenému zatížení nemovitostí žalobkyně hlukem v důsledku jednotlivých hudebních produkcí, bude mít žalobkyně možnost domáhat se nápravy ať už veřejnoprávní či soukromoprávní cestou. Tyto produkce však představují toliko okrajový způsob užívání stavby a hypotetické obavy žalobkyně nemohou sloužit k nevydání územního rozhodnutí pro rekonstrukci parku jako celku.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Ve věci rozhodoval soud bez jednání, jelikož účastníci s takovým postupem vyslovili souhlas podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému pak náklady nevznikly.

O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť této osobě neuložil splnění jakýchkoliv povinností a důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu nákladů řízení této osobě v průběhu řízení nevystaly.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Pripadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. dubna 2016

Olga Stránská
předsedkyně senátu

Za správnost: Bc. Pavlína Švejdová